

MANIFEST SANT JORDI A PALAFRUGELL 2014

L'any 1979 apareixia a la revista *Els Marges* el manifest *Una nació sense estat, un poble sense llengua** signat per 7 professors universitaris catalans, en el qual denunciaven la situació d'amenaça que patia la nostra llengua aleshores. No cal dir que molts dels supòsits i punts que esmentaven són encara vigents. Un dels paràgrafs referents als atacs exteriors que encara avui dia patim és lúcid i aclaridor: "Que els detenedors del poder polític de l'Estat espanyol maldin d'una manera o altra, per destruir la llengua i la consciència de les nacions sotmeses al seu jou ha estat de sempre una constant històrica i, per tant, que continuï complint-se avui dia és un fet que no ha d'estranyar ningú."

Tot i haver passat més de 30 anys i que en alguns moments semblàvem avançar cap a la normalització, en els darrers temps la reculada ha estat considerable. Amb l'aprovació de la Llei orgànica de millora de la qualitat educativa (LOMCE), ja coneguda popularment com la Llei Wert, els atacs frontals al nostre sistema de convivència lingüística social i educativa són indissimulats i ceters, i atempten directament contra eixos fonamentals de la nostra cohesió convivencial: l'idioma. Sense entrar ja en d'altres aspectes de recentralització i reculada educativa, la LOMCE fulmina el nostre model lingüístic d'immersió, un model que funciona, exemplar i acceptat de forma majoritària. No resulta balder citar avui les frases de Felip V en la seva carta als corregidors del Decret de Nova Planta: "Pondrá el corregidor el mayor cuidado en introducir la lengua castellana, a cuyo fin dará providencias más templadas y disimuladas para que se note el efecto sin que se note el cuidado."

El bilingüisme comporta situacions lingüístiques fràgils per a la llengua més feble, situacions diglòssiques que cal corregir i que, si no es resolen, afermen el desequilibri fins a la residualització i desaparició de la llengua minoritària. I és aquesta una situació que la sociolingüística certifica de forma clara i inequívoca. Una situació que pot patir la nostra llengua si no prenem les mesures necessàries que capgirin les circumstàncies.

Si a l'aprovació de la LOMCE, hi afegim les absurdes i estèrils controvèrsies que concorren a l'entorn de la variació dialectal del català de València, la patètica i hilarant definició del LAPAO a Aragó o el calculat menysteniment lingüístic a les Illes, no podem més que certificar una ofensiva sobretot política contra la nostra llengua, i no es preveu que les circumstàncies afavoreixin cap rectificació en aquest sentit. És per això que sol·licitem fermesa al Govern de la Generalitat i a les forces polítiques catalanes que no estan d'acord amb aquests atacs. Fermesa i iniciatives de tota mena. I sol·licitem la col·laboració de les forces polítiques espanyoles que tampoc estiguin d'acord amb aquestes polítiques hostils. Voldríem que també des de la resta de l'Estat se'ns oferís la solidaritat que no trobem enlloc.

Nosaltres, els ciutadans de Catalunya, no hem de recular de cap de les maneres ni permetre cap passa enrere. Més que de ningú, de nosaltres depèn la pervivència de la nostra llengua pròpia i amb ella de la nostra cohesió social.